

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

§. Sententias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

debet ad Iudicem à quo & personas litigantes, non autem ad aliam personam, quia res inter alios acta alii non præjudicat.

I. Creditor. 6o. junct. Gl. ff. mandati. Quare Iudex appellationis tertium istū nec citare, nec alium jurisdictionis actum erga ipsum exercere potest, nisi ipsius jurisdictionem impedire velit. uti gl. hic. ait verb. alium. Interim non prohibet ille tertius, cum quod contestata non sit, si velit, atque sua intersit, coram Iudice appellationis comparare, & item promovere, vel appellanti adfistere. c. Veniens. 38. de testibus.

§. Cùm verò.

Qui à Coëpiscopo ad Metropolitanum appellavit, in aliis causis jurisdictioni Episcopi ordinarii sui subiectus manet, eam proinde Metropolitanus aut officialis eius impedire non debet.

7 **N**ot. Vnic. Subditi Episcoporum non sunt subditi Metropolitani, quare in eos nullam jurisdictionem exercere potest, nisi in casibus jure exceptis.

§. Debet.

Etiam in causis temporalis jurisdictionis ab Episcopo appellandum est ad Metropolitanum, nisi speciali jure, consuetudine, aut priuilegio ad alium appellari debeat.

Tale jus speciale est, si Episcopus feudum habeat, nam in causis feudalibus ad Dominum feudi etiam laicum appellari debet. c. Ex transmissa. b. & c. Sequentes. de foro compet. sed & hoc passim, præsertim in Romano Imperio introductum est, ut, quia cause temporales Ecclesiasticorum apud Advocatos eorum juxta primas fundationes decidi solent, ab eorum sententia ad Imperatorem, tanquam primarium & universalem Ecclesiarum Advocatum appellari debeat.

§. Sententias.

Si quis appellaverit ab Episcopo ad Metropolitanum, Episcopus autem censuram tulerit in appellantem, non debet Metropolitanus eam revocare, aut irritare

declarare, nisi vocatis partibus, & cognito prius de justitia appellationis. itz intelligit Dominicus hic.

Liquitur autem iste §. non de absolutione, sed de revocatione censuræ, tanquam nulliter latæ v.g. post appellationem legitimè interpositam. Verintamen hoc ipsum ante omnia cognosci debet, num appellatio legitima fuerit, sive, ut alii verbis dicatur, appellatio prius justificari debet, cùm attentata post eam, videlicet excommunicatio lata rescindatur. Sicuti hic docet Anchor. not. 15. Abb. in e. Quafron-te. n. 6. extra. h. t. Si entm frivola fuisset appellatio, tunc excommunicatio valeret, & ideo ad cognoscendam justitiam appellationis excommunicator citari debet, cùm de honore ei⁹ agatur, sicuti monet Abb. l. cir. Num auten Metropolitanus, excommunicatum ab Episcopo, aditus per viam simplicis quarelæ aut appellationis absolvere possit, & quo modo, traditur in c. Ad reprimendam. §. de off. Ordinarij. c. Pertus. de sent. excons. &c. Ex parte. 23. de verb. signif.

§. Cùm autem.

Si ab Episcopo ante sententiam definitivam appellatum sit ad Archiepiscopū seu Officialē eius, si cognoscere debet de causa appellationis, &c, si eam minùs rationabilē cognoverit, ulterius nō procedere, sed appellantem ad suum Ordinarium remittere.

*N*ot. vn. Si appellatum sit à sententia interlocutoria, alióve Iudicis gravamine, & causa appellandi probabilis, corā Iudice ad quem, reperta non sit, nō debet is procedere in causa principali, sed remittere ad Iudicem à quo.

C A P I T U L U M I V.

Vt super.

P A R A P H R A S I S.

Innoc. IV. præcepit Iudici à quo appellatus, vt appellanti Apostolos petenti tribuat secundum priorem eiusdem Innocentij constitutionem, que incipit: *Cordi.* Sin autem instanter petenti non dederit Apostolos, processus eius postea institutus irritus erit, præterquam si appellationi renuntiatum sit.

Not.